

ת"פ 43356/05/21 - מדינת ישראל נגד מ.י

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 43356-05-21 מדינת ישראל נ' יהודה

כבוד השופט אייל כהן	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	מ.י

ב"כ המאשימה עו"ד שלמה

ב"כ הנאשם עו"ד וינדר

גזר דין

עניינו של גזר הדין בעונש הראוי לנאשם בגין השמעת איומים ותקיפתו את אביו תקיפה הגורמת חבלה.

כתב האישום, תסקיר שירות המבחן וקורות ההליך

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במיוחס לו בכתב האישום המתוקן (במ/1), במסגרת הסדר טיעון. ההסדר לא כלל הסכמה עונשית, אך הוסכם כי לבקשת הנאשם יתקבל בעניינו תסקיר אשר יבחן את שאלת ביטול הרשעתו.

על פי כתב האישום בו הודה, המתלון הוא אבי- הנאשם, המתגורר בגפו ברמלה. המתלוננת היא אם הנאשם וגרושתו של המתלון, המתגוררת במודיעין. לנאשם אחות בשם ל'.

ביום 19.5.21, בסמוך לשעה 13:24, התקשר הנאשם אל מוקד 100 ואמר בין היתר: "אני כרגע שתיתי אלכוהול, אסור לי לעלות על ההגנה, אני רוצה להוציא צו הרחקה לכמה אנשים שונים...שני ההורים שלי נגדי כרגע...אני הולך להרוג כמה אנשים כרגע זה למה אני מתקשר אליכם". למשמע בקשת המוקדנית למסור את פרטיו ומיקומו, ניתק הנאשם את השיחה.

בסמוך לאחר מכן הגיע הנאשם לבית המתלון, פתח את דלת הבית באמצעות מפתח שהיה ברשותו ופגש במתלון ובאחותו ת'. באותן נסיבות תקף את המתלון בכך שהיכה עם ידו השמאלית שתי מכות אגרוף בעינו הימנית של

עמוד 1

המתלונן, תוך שאמר לו: "אתה מגן על ל...". לאחר שהמתלונן החל לצעוק היכה אותו הנאשם פעם נוספת, מכת אגרוף במרפק ימין. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן חבלות בדמות המטומה בעין ימין ומרפק ימין, וכן חתך באוזן שמאל.

בהתאם הורשע הנאשם בעבירות איומים וכן תקיפה הגורמת חבלה של ממש, מכוח סעי' 192 ו- 380, בהתאמה, לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. **מתסקיר שירות המבחן** (מיום 29.5.22) עלו, בין היתר, נתונים אלה: הנאשם מוכר לשירות מהליך המעצר מושא תיק זה. אביו מתקיים מקצבת נכות וסובל מתחלואה גופנית. הורי הנאשם התגרשו בשנות ילדותו. הנאשם רווק, נעדר עבר פלילי, בעל תעודת בגרות חלקית, אשר אובחן כבעל קשיי קשב וריכוז ועוד. בצבא שירת כמאבטח מתקנים. לאחר תום שירותו עבד משך כארבע שנים כדייל קרקע בנתב"ג ולאחר מכן השתלב בתחום זה במקום עבודה אחר.

במסגרת הליך המעצר השתלב הנאשם ביום 25.7.21, באופן פרטי, בהליך גמילה מאלכוהול, במרכז "מכורים לחיים". לאחר 3 חודשי טיפול עבר להוסטל, כחלק מן הטיפול. בדצמבר 2021 הותרה חזרתו למגורים בבית אימו. הנאשם ממשיך בטיפול אמבולטורי במרכז, במסגרת שיחות פרטיות חד שבועיות והשתתפות בקבוצה טיפולית.

3. עוד ציין שירות המבחן בתסקירו, כי לטענת הנאשם, העבירות בוצעו על רקע שימוש באלכוהול, בעקבות מתח ביחסיו עם בני משפחה אחרים. הנאשם קיבל אחריות על מעשיו והביע תחושות אכזבה עצמית, חרטה ובושה. השירות התרשם לחיוב ממעורבותה של האם ורצונה לסייע לבנה. משיחה טלפונית עם האב עלה, כי הוא שלל קיומו של קונפליקט מתמשך עם בנו, או חשש מפניו, וביטא רצון לחזור ולקיים עימו קשר כבעבר. ממרכז הגמילה דווח על התמדה חיובית של הנאשם בטיפול והימנעות מאלכוהול.

4. שירות המבחן התרשם כי הסיכון להישנות עבירות פחת משמעותית וכי להליך הפלילי ולמעצר הייתה השפעה מערערת ומציבת גבול כלפי הנאשם. לאור האמור המליץ שירות המבחן על ביטול הרשעתו של הנאשם והימנעות מהטלת מע"ת, כאשר יהא בכך לטעמו כדי לסייע באיחוי הקרע המשפחתי. השירות הוסיף וציין כי נשקלה אפשרות הטלת של"צ על הנאשם, אך נמצא כי אין היתכנות לכך בעיתוי הנוכחי, בשל מגבלות בריאות. משכך המליץ השירות על צו מבחן למשך שנה, ללא הרשעה.

5. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים לעונש, ומבלי לקבוע מסמרות באשר להחלטה הסופית, מצאתי להורות על קבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות. **מחווה דעת הממונה** שמיום 9.8.22 עלה כי הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות, במגבלות.

6. לאחר האמור, בדיון מיום 18.10.22, חזר בו הסיניגור מבקשתו לקבלת תסקיר משלים, אך ביקש להשלים את טיעונו לעונש ולהשמיע את עדות האם. מצאתי להיעתר לבקשה זו, על אף התנגדות המאשימה.

טיעוני הצדדים לעונש

7. **ב"כ המאשימה** טענה, כי הנאשם גרם לאביו המתלונן חבלות קשות, באלימות חסרת רסן, כניבט מן התיעוד הצילומי **ת/1**. זאת עשה על אף בריאותו הלקויה של המתלונן ובלא כל סיבה הגיונית או מובנת. עוד ציינה, כי כעולה מן התסקיר, לנאשם קושי בהתמודדות עם כעסים, כמו גם נטייה לאובדן שליטה. משכך, על אף העדר עבר פלילי והליך השיקום אותו עבר, אין להקל בדינו. לשיטת המאשימה אין כל הצדקה לבטל את הרשעת הנאשם שכן לא הוצגה כל פגיעה קונקרטית בו, כפי מבחני הפסיקה לעניין זה. בהסתמך על פסיקה אליה הפניתה, טענה המאשימה כי מתחם העונש ההולם נע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל, וכי העונש הראוי הוא 6 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס.

8. **ב"כ הנאשם** טען, כי יש לאמץ את המלצות התסקיר, לבטל את הרשעת הנאשם ולהשית עליו צו מבחן למשך שנה. לדבריו, הנאשם הוא דוגמה ומופת להליך שיקום. עסקין בנאשם נעדר עבר פלילי, אשר שירת שירות מלא בצבא, זכה לתעודות הצטיינות והערכה (**נ/2, נ/3**) ועבד כדייל קרקע לאחר שירותו. הנאשם התמודד בילדותו עם בעיות שונות לרבות קשיי קשב וריכוז, וגירושי הוריו. לאחר מעצרו בגין תקיפת אביו שוחרר למעצר בית למשך כחודשיים. לאחר מעצר הבית השתלב בטיפול במוסד סגור, מיוזמתו והצליח בו, כעולה מן התיעוד **נ/1א-נ/1ג**. לאור מעצר הבית והטיפול שעבר, למעשה היה הנאשם עת ארוכה בשלילת חירות. עוד הפנה לעמדת המתלונן כעולה מן התסקיר.

9. הסניגור המשיך וטען כי הנאשם עובד בעת הזו ב"-----" וכי הרשעתו תביא לכך כי הוא לא יוכל לשוב לעבודה ברשות שדות התעופה. בשים לב לכך ולהליך השיקום, יש לבטל את הרשעתו. לחלופין, יש לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בפועל, ולקבוע עונש ראוי בתחתית המתחם, קרי- מאסר על תנאי וקנס, לכל היותר. ההגנה צירפה פסיקה לתמיכה בטיעונה.

10. **מעדות האם** עלה, בין היתר, כי בעת ילדותו סבל הנאשם מהליך הגירושין של הוריו והחל לצרוך אלכוהול בגיל 13 "בצורה מאד כבדה", באופן שגרם לחבריו להתקשר בלילה על מנת שייאסף אל ביתו בשל מצבו. עוד ציינה כי הנאשם גדל בלא תחושת ביטחון וסבל מבעיות בריאותיות שונות, לרבות הפרעת קשב וריכוז. על אף האמור תפקד נורמטיבית לאחר שירותו הצבאי. האם הוסיפה וציינה כי הנאשם פנה מיוזמתו להליך גמילה וביקשה כי הרשעתו תבוטל על מנת שלא לחבל בהליך שיקומו. לחלופין ביקשה כי יושת עונש צופה פני עתיד בלבד. לדבריה הנאשם אוהב את אביו ומבקש לחדש את הקשר עימו.

11. **הנאשם** הביע חרטה בציינו כי העבירות אינן משקפות את מיהותו, וביקש כי בית המשפט יקל עימו.

דין וגזירת הדין

העבירות- אירוע אחד

12. הלכה היא, כי עבירות המקיימות את מבחן "הקשר ההדוק", במובן זה שהן בוצעו בסמיכות זמנים והן חלק מתכנית עבריינית אחת, ייחשבו לאירוע אחד (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל, מיום 29.10.14). בנסיבות, הצדדים לא טענו אחרת (ולמעשה התעלמו בטיעוניהם מעבירת האיומים). משכך, עסקין ב"אירוע אחד".

העדר הצדקה לביטול הרשעת הנאשם

13. מושכלות יסוד הן, כי משנקבע כי אדם ביצע עבירה, יורשע הוא בדיון, ורק בהתקיים נסיבות חריגות ויוצאות דופן, יימנע בית המשפט מלהרשיעו. הימנעות מהרשעה או ביטולה אפשריים בהצטבר שניים אלה: האחד- כי סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים זאת בנסיבות המקרה, מבלי לפגוע מהותית בשיקולי הענישה האחרים; והאחר- כי יש בהרשעה כדי לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, קרי- הוכחת נזק קונקרטי העלול להיגרם מן ההרשעה [ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל פ"ד נב(3) 337].

14. פסיקת הערכאות הדיוניות קראה לעיתים להגמיש הלכה זו [ראו למשל: דעת המיעוט בעפ"ג (מרכז) 44406-12-11 חוסאם שואהנה נ' מדינת ישראל, מיום 16.2.12]. עם זאת, בית המשפט העליון שב והבהיר כי לא חל שינוי בדרך בה יש ליישמה (ראו למשל: רע"פ 9042/17 היאם עאבד נ' מדינת ישראל, מיום 27.12.17; רע"פ 5949/17 משה אמר נ' מדינת ישראל, מיום 25.7.17).

15. דין בקשת הנאשם לביטול הרשעתו להידחות. עסקין בבקשה הרחוקה על פי כל פרמטר מלהתקבל. **הטעמים למסקנתי זו יפורטו להלן**, בנימוקי לענין קביעת מתחם הענישה ההולם וקביעת העונש הראוי, הבאים בצד החומרה.

הנאשם השמיע איומים ותקף את אביו תקיפה שאינה במדרג נמוך של חומרה. לא הוכחה כל פגיעה קונקרטית בנאשם ואף לו הוכחה, ספק אם די היה בה, לאור האמור לעיל ולהלן, כדי להצדיק את ביטול ההרשעה. הטענה לפיה הנאשם לא יוכל לשוב לעבודה ברשות שדות התעופה לא רק שלא הוכחה בבדל ראייה - הנאשם אף לא טען כי הוא מבקש לשוב ולעבוד שם- אלא שאף לו היה בה ממש, אין להפוך בין סיבה למסובב: על בית המשפט לומר את דברו בפן הנורמטיבי באשר לעוללות הנאשם, ועל המעסיק הפוטנציאלי לקבוע האם יש באותה קביעה כדי להשליך על שיקוליו.

אשר על כן אני מוצא לקבוע כי הרשעת הנאשם תיוותר על כנה. מכאן לשאלת העונש.

מתחם העונש ההולם

16. **מתחם העונש ההולם** נקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך המוגן בעבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

17. **הערך החברתי** המוגן אשר נפגע כתוצאה מביצוע עבירת האיומים הוא ההגנה על שלווה נפשה של המוקדנית

אשר שוחחה עם הנאשם. הערך אשר נפגע כתוצאה מעבירת התקיפה הגורמת חבלה הוא ההגנה על ביטחון, שלמות גופו ושלמות נפשו של קרבן העבירה.

18. **מדיניות הענישה** הנוהגת בעבירת התקיפה הגורמת חבלה מלמדת ככלל על מנעד ענישה הנע בין מאסר מותנה, לרבות מבחן או של"צ, ולבין מאסר ממשי, אם כי על דרך הכלל מושת מאסר בעבודות שירות. להלן, באופן בלתי ממצה, מספר דוגמאות- בכולן נדחו בקשות רשות ערעור של הנאשמים:

א. ברע"פ 7645/20 **כהן נ' מדינת ישראל** (מיום 18.11.20) נדון עניינו של מבקש, בעל עבר פלילי, אשר הורשע על פי הודאתו באיומים ותקיפה שגרמה לחבלות יבשות. העבירות בוצעו כלפי קרבן העבירה, אגב נסיעת השניים באוטובוס. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל ובית המשפט המחוזי השית על המבקש מאסר בפועל בן 15 חודשים, תוך הפעלת מאסרים מותנים ורכיבי ענישה נוספים.

ב. ברע"פ 7720/12 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (מיום 12.11.12) נדון עניינו של מבקש - נעדר עבר פלילי - אשר הורשע על פי הודאתו באיומים ועבירות תקיפה לרבות תקיפת קטין. העבירות בוצעו כלפי זוגתו וילדיהם. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל. בית המשפט המחוזי השיב את הרשעת המבקש על כנה והשיב את הדיון לבית משפט השלום. זה האחרון גזר על המבקש צו מבחן למשך 18 חודשים, מאסר מותנה ו- 200 שעות של"צ.

ג. ברע"פ 3681/19 **יהב נ' מדינת ישראל** (מיום 13.6.19) נדון עניינו של מבקש, אשר הורשע על פי הודאתו בתקיפה הגורמת חבלה, לאחר שהיכה את קורבנו באגרופים ובעיטות, וגרם לו לכאבים וסימנים אדומים בפניו. כך עשה גם לאחר נפילת קרבן העבירה ארצה. בקשתו להימנעות מהרשעה נדחתה והוא נדון למאסר למשך חודש לריצוי בעבודות שירות, בצד ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו.

ד. ברע"פ 10017/17 **אליהו מתן נ' מדינת ישראל** (מיום 23.1.18) נדון עניינו של מבקש, אשר הורשע על פי הודאתו באיומים ותקיפה הגורמת חבלה, לאחר שתקף את דודו על רקע סכסוך עסקי. לקרבן נגרמו שריטות בראשו, מצחו ומרפקו. הנאשם נמנע מלשתף פעולה עם שירות המבחן, כמו גם עם הממונה על עבודות השירות. בית המשפט קבע כי מתחם

העונש נע בין מספר חודשים לריצוי בעבודות שירות ועד ל- 10 חודשי מאסר. הנאשם נדון למאסר בן 3 חודשים, לריצוי בפועל, כמו גם ענישה נלווית. בד בבד הובהר כי לו הונחה חוות דעת חיובית מאת הממונה, היה הנאשם מרצה את מאסרו בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו.

ה. ברע"פ 3021/16 **לויזובסקי נ' מדינת ישראל** (מיום 19.4.16) נדון עניינו של מבקש, אשר בעת היותו שוטר, סטר על אזנו של קרבן העבירה וגרם לו לקרע בעור התוף. המבקש הורשע לאחר שמיעת ראיות. נקבע כי מתחם העונש נע בין מאסר מותנה ועד ל- 8 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית ולרבות פיצוי למתלונן. הנאשם נדון למאסר מותנה, 250 שעות של"צ, קנס ופיצוי. ערכאת הערעור דחתה את ערעור המבקש וקיבלה את ערעור המדינה. עונשו הוחמר כדי מאסר בן חודשיים לריצוי בעבודות שירות, חלף של"צ.

19. **מדיניות הענישה** הנוהגת בעבירות האיומים מלמדת ככלל על מנעד ענישה רחב, הנע בין מאסר מותנה למאסר

ממשי. להלן, באופן בלתי ממצה, מספר דוגמאות:

א. מאסרים בפועל בני מספר חודשים הושתו בנסיבות בהן הושמעו איומים כלפי מורה כי ייזרק רימון לביתו (רע"פ 3364/14 **מנצור נ' מדינת ישראל**, מיום 9.6.14); כלפי שוטר וראש עיר (רע"פ 4209/11 **שטרית נ' מדינת ישראל**, מיום 5.6.11; רע"פ 9057/12 **מצרי נ' מדינת ישראל**, מיום 4.3.13); כלפי שופטים (רע"פ 1825/11 **פינקו נ' מדינת ישראל**, מיום 9.3.11) וכלפי בת זוג לשעבר (רע"פ 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל**, מיום 25.6.08). במקרה אחרון זה נדון הנאשם- בעל עבר פלילי- לאחר שמיעת ראיות, בין היתר, לשנת מאסר בפועל.

ב. לא אחת הושתו מאסרים לריצוי בדרך של עבודות שירות. כך למשל- ברע"פ 8062/12 **ברזק נ' מדינת ישראל** (מיום 9.2.14) אושר עונש מאסר בן 3 חודשים, לריצוי בעבודות שירות, בעניינו של מי שהורשע לאחר שמיעת ראיות באיומים והעלבת עובד ציבור, אך זוכה מתקיפת שוטר; ברע"פ 1867/12 **גולן נ' מדינת ישראל** (מיום 7.3.2012) אושר עונש מאסר בן חודש ימים, לריצוי בעבודות שירות, בעניינו של מי שהורשע לאחר שמיעת ראיות, בשתי עבירות איומים כלפי גרושתו. בע"פ (מרכז) 32320-09-12 **אספורמס נ' מדינת ישראל** (מיום 25.12.12) התקבל ערעור המערער בהסכמת המשיבה. המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק. המערער נדון למאסר בפועל בן 5 חודשים, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת בסך 8,000 ₪. בהסכמת המדינה הומר עונש המאסר במאסר לריצוי בעבודות שירות. יתר חלקי גזר הדין נותרו על כנם; בת"פ (שלום רמלה) 6056-12-16 **מדינת ישראל נ' זוהר** (מיום 9.7.18), נדון עניינו של נאשם, אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות באיומים כלפי רופא בבית חולים, לאחר שלא היה שבע רצון מן ההמתנה בחדר המיון. הנאשם נדון למאסר בפועל בן 45 יום, לריצוי בעבודות שירות.

ג. במקרים אחרים הושתה ענישה צופה פני עתיד, בשים לב להעד עבר פלילי ונסיבות מקילות של העושה והמעשה. ראו למשל: ע"פ (מחוזי מרכז) 7032-05-16 **מדינת ישראל נ' מוסקוביץ** (מיום 31.5.16), שם התחשב בית המשפט לקולה בכך שהנאשם היה עצור משך כחודש וחצי; וכן- ת"פ (שלום רמלה) 2727-06-15 **מדינת ישראל נ' כהן** (24.2.16), שם התחשב בית המשפט לקולה במצב רפואי שלאחר אירוע מוחי.

20. **נסיבות ביצוע העבירה** - עבירת האיומים בוצעה כלפי שוטר- מוקדנית. בנוסף, הנאשם תקף את אביו- מולידו, בשלש מכות אגרופ, אשר גרמו לו חבלות של ממש, אשר ניכרו היטב בפניו. אלה גרמו בהכרח למכאוב נפשי ותחושת השפלה, מעבר לכאב הפיזי. עבירת התקיפה בוצעה בבית האב, ולאחר שהנאשם הגיע אליו במתכוון. התקיפה בוצעה לעיניו של הקרבן, ועל אף מצבו הרפואי, ללא הצדק וללא התגרות, לכאורה על רקע שימוש באלכוהול.

21. השילוב שבין עבירת האיומים ולבין עבירת התקיפה הגורמת חבלה, בא בגדר משנה חומרה, המצדיק החמרה בקביעת המתחם.

בהינתן כל האמור לעיל, מצאתי לקבוע מתחם הנע בין מספר חודשים לריצוי בעבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל.

22. **באשר לקביעת העונש המתאים בגדרי המתחם** - כאן רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

לקולה שקלתי את הודיית הנאשם במיוחס לו, חרטתו והחיסכון בזמן השיפוטי; העדר עבר פלילי; הליך השיקום אותו עבר הנאשם; השפעת העונש על התא המשפחתי; אורחותיו של הנאשם וקשייו בעבר, והעובדה כי שהה משך כחודשיים במעצר בית.

עוד מצאתי בנסיבות לחרוג במעט, לקולה, ממתחם העונש ההולם, משיקולי שיקום. מחד, השיקום אינו חזות הכל. מנגד, ראוי ליתן משקל מסוים להליך השיקום החיובי אותו עבר הנאשם מרצונו, ובשים לב למשך הטיפול ובהיותו כרוך במגבלת חירות.

23. בהינתן מכלול השיקולים מצאתי להשית על הנאשם עונש החורג במעט מתחתית המתחם, אך אינו מגיע כדי הסתפקות בענישה צופה פני עתיד בלבד. קיימת חשיבות בהשתתפות עונש ממשי ומוחשי, בשים לב לחומרת העבירה, בצד ענישה נלווית.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן 45 יום. המאסר ירוצה בעבודות שירות, בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה מיום 9.8.22, או בכל מקום אחר עליו יורה הממונה. הנאשם יתייצב לריצוי עבודות השירות ביחידת ברקאי, רח' לוחמי בית"ר 6, רמלה, ביום 4.12.22 בשעה 9:00.

ב. מאסר על תנאי בן 3 חודשים למשך 3 שנים, שלא יעבור על העבירות בהן הורשע.

ג. פיצוי למתלונן בסך 2000 ₪. הסך ישולם בתוך 60 יום שאם לא כן ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק. הסך יופקד בקופת בית המשפט. המאשימה תידע את המתלונן באשר לגזר הדין ולפיצוי שנפסק.

זכות ערעור כחוק, תוך 45 ימים, לבית המשפט המחוזי- מרכז.

ניתן היום, כ"א חשוון תשפ"ג, 15 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.